

Да, пѣсенъта му, господа, е пѣсенъ за культа на правдата и свободата.

Господа!

Физическа възможность нѣмамъ отъ това, за менъ толкова паметно мѣсто да ви разкажъ на дълъгъ и ширъ за живота и дѣлата на апостола народни; ще се ограничъ само съ слѣдното:

Още въ ранна възраст, въ Левски се проявила жаждата за проповѣдничество между народа. Навършилъ, не навършилъ още 23-та си година, той, по образа на апостолитѣ-евангелисти, търгналъ между народа правда и свобода да му проповѣдва. Дванайсетъ години непрѣкъснато се е скиталъ Левски по градове и села духа нареденъ да буди. И будилъ го е той съ сладкозвучната си пѣсенъ, и медоточивата си рѣчь Бидейки прѣдрѣшенъ: ту въ расото на селския попъ, ту въ беврециитѣ на сефийския попъ, ту съ дрипитѣ на просияка обикновени, ту въ костюма на учителя скромни, той на дълъгъ и на ширъ е кръстосвалъ тогавашнитѣ турски вилаети, които днесъ носятъ името: **Свободна България**. Денонощно е кръстосвалъ Левски тогавашнитѣ турски вилаети за да организира тайни комитети. — за да неговести борбата народна противъ тиранията въковна. Съ факта на единъ уменъ организаторъ, той, въ петь години, сплѣте мръжа отъ тайни комитети. Създателъ на тия комитети, Левски бѣ и тяхенъ главатаръ — бѣ тяхното нравствено бѣде; и като такъвъ, той на турската бѣежка въ София загина.

Слѣдъ 12 годишно скитанце между народа, правда и свобода да му проповѣдва, той, — Левски — падна въ ржѣтъ на турската полиция. Раненъ въ главата съ коршума на зантийския винчестеръ, и въ ржката съ коршума на поманската филдштра, той съ триумфъ биде от-